

[Rimstad.]

arbejdet har kunnet gøre vore synspunkter gældende, ved lovforslagets tredje behandling fremkomme med et ændringsforslag svarende til det af mig her anførte.

Adolph Sørensen: Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Schlüter, har jo på en klar og utvetydig måde givet udtryk for de generelle synspunkter, den konservative folketingsgruppe har over for det foreliggende lovforslag. Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til lovforslaget, men først nogle indledende bemærkninger om selve formen for udvalgsbehandlingen.

Lovforslaget blev jo fremsat for anden gang i folketinget den 6. oktober 1965 og kort tid efter underkastet første behandling; der blev nedsat udvalg og afholdt sættømøde. Så gik der 4 måneder, hvor overhovedet ingen udvalgsbehandling fandt sted og ingen møder blev indkaldt; vi nåede helt frem til den 10. marts. Jeg siger dette for at understrege vor ordførers bemærkninger om, at han ikke syntes, lovforslaget havde fået den fortjente detaljerede behandling. Der holdtes igen udvalgsmøde den 16. og den 30. marts; så blev der en ny pause til den 11. maj, og det afsluttende møde holdtes i fredags, den 13. maj kl. 8³⁰ om morgenen.

Det er jo helt klart, at det, der for så vidt satte gang i udvalgsarbejdet, var det indgåede boligforlig. Men til trods for at der altså i virkeligheden har været 7 måneder til at behandle lovforslaget i, er det altså blevet — jeg viger ikke tilbage for at sige det — behandlet på en måde, der nærmer sig den så ofte benyttede betegnelse: lovjaskeri. Det blev fra udvalgsformandens side i fredags gjort klart for udvalgets medlemmer, at der nu skulle afgives betænkning, og man fik dagen til at betænke sig i. Efter at forhandlingerne imellem vore repræsentanter i udvalget var tilendebragt, anmodede jeg kl. 16³⁰ folketingssekretariatet om at få en mindretalsbemærkning tilføjet vor mindretalsindstilling, en bemærkning, som gik ud på, at ét medlem, Adolph Sørensen, gør

opmærksom på, at hans endelige stilling til lovforslaget er afhængig af lovforslagets videre behandling, og jeg insisterede på min ret til at få dette ind i betænkningen. Jeg fik den meddelelse, at denne var afgået til trykkeriet, og den blev da også omdelt i løbet af weekenden, også til udvalgets medlemmer, uden at min bemærkning var kommet med. Dette beklager jeg, og jeg benytter lejligheden til her klart at tage det forbehold, som jeg har bedt om at få ind i betænkningen.

Der er jo her fra flere sider, sådan som det for øvrigt også før blev gjort under behandlingen af næringslovforslaget, givet udtryk for sympati og forståelse for håndværket og håndværkets organisationer. Det kan jo for så vidt være opmuntrende nok; det er blot skade, at man har så lidt at have denne sympati i, trist at konstatere gang på gang, at forståelse og sympati for håndværket og håndværket som erhvervsfaktor sjældent, desværre, rækker ud over festtalernes negativitet.

Når socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Niels Mørk, og flere andre ordførere her i dag har talt om, at en gennemførelse af licitationslovforslaget i den foreliggende form sikkert vil medføre en væsentlig nedbringelse af byggepriserne og en stigende konkurrence, skal jeg ikke benægte, at noget sådant vil kunne finde sted, men jeg understreger vor ordførers bemærkning om, at vi tror, man i høj grad overvurderer betydningen heraf.

Det ærede medlem hr. Niels Mørk, erindrer jeg, forlystede jo det høje ting med ved den oprindelige første behandling at fastslå, at man ville kunne opnå en besparelse på 200 mill. kr. ved at ophæve udskydningsadgangen. Der er ikke for mig nogen tvivl om — og det tror jeg efterhånden heller ikke der er for det ærede medlem — at dette var at skyde himmelhøjt over målet. Jeg skal bare minde om, at vi her i landet har ca. 20.000 virksomheder i byggefagene. De deltager nu ikke alle sammen i licitationer, men hvis vi antager, de